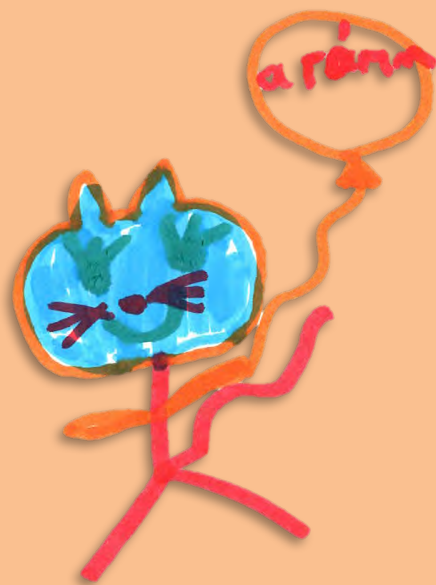

Η κυρία κλοκλό εθελόνητρα

Από τους μαθητές του Νηπιαγωγείου μας
2017-2018

Μια φορά και έναν καιρό, η κυρία Κλοκλό ξύπνησε στο σπίτι της πρωί-πρωί. Έφτιαξε πρωινό και κάθισε να φάει. Εκεί που έβρωχε είδε στο τραπέζι το αγαπημένο της βιβλίο που είχε ξεχάσει να το βάλει στη βιβλιοθήκη. Το πήρε στα χέρια της και το ξεφύλλισε. Το βιβλίο είχε τίτλο: «Τρέχα Τρεχάλα». Θυμήθηκε πόσο της άρεσε όταν το είχε πρωτοδιαβάσει επειδή μιλάγε για τον εθελοντισμό. Έκλεισε το βιβλίο της και αποφάσισε να πάει μία βόλτα στο πάρκο της γειτονιάς της για να δει τους φίλους της τα ζώα.

Ξαφνικά, όπως προχωρούσε μέσα στο πάρκο είδε ένα μικρό ελαφάκι που είχε χτυπήσει πολύ το πόδι του. Κανείς δεν είχε ενδιαφερθεί να το βοηθήσει. Η κυρία Κλοκλό αμέσως αποφάσισε να το βοηθήσει και το πήρε για να το πάει στο νοσοκομείο των ζώων, δηλαδή σε ένα κτηνιαγείο. Εκεί υπήρχαν και άλλα άρρωστα ζώακια. Οι γιατροί φρόντισαν το ελαφάκι και ευχαρίστησαν την κυρία Κλοκλό που είχε ενδιαφερθεί για αυτό.

Η κυρία Κλοκλό συνέχισε τη βόλτα της στη χειμωνιά της, όταν ξαφνικά άρχισε να της μυρίζει καπνός. Κοίταξε προς το δάσος και είδε μία μεγάλη φωτιά. Η κυρία Κλοκλό αποφάσισε να βοηθήσει για να σβηστεί η φωτιά. Φώναξε τους χειμώνες της και τους είπε να μαζέψουν κουβάδες με νερό. Όλοι μαζί ξεκίνησαν με τους κουβάδες τους και πήγαν στο δάσος για να βοηθήσουν τους πυροσβέστες. Όταν η φωτιά έσβησε οι πυροσβέστες ευχαρίστησαν την κυρία Κλοκλό και όλους τους χειμώνες της που τους βοήθησαν τόσο πολύ.

Η φωτιά όμως είχε κάνει μεγάλη ζημιά στο δάσος. Είχαν καεί πολλά δέντρα και είχαν τραυματιστεί πολλά ζώα. Η κυρία Κλοκλό είπε στους γείτονές της να βοηθήσουν όπως μπορούν όλοι μαζί για να γίνουν καλά τα τραυματισμένα ζώα.

Έτσι, μετέφεραν τα ζώα στο νοσοκομείο των ζώων και κάθε μέρα τα επισκέπτονταν όχι μόνο για να τους κάνουν παρέα αλλά και για να βοηθήσουν τους γιατρούς σε ό,τι χρειάζονταν.

Μία άλλη μέρα που η κυρία Κλοκλό πήγε μία βόλτα στο δάσος με τον φίλο της τον Φουρφουρή είδαν την καταστροφή που είχε χίνει εξαϊσίας της φωτιάς. Τότε σκέφθηκαν να μαζέψουν μία ομάδα ζώων εθελοντών και να πάνε να κάνουν αναδάσωση. Φώναξαν λοιπόν τα ζώα της χειρονιάς και τους είπαν την ιδέα τους. Όλα τα ζώα συμφώνησαν. Έτσι έφτιαξαν την ομάδα της αναδάσωσης και φρόντισαν το δάσος τους. Συνεργάστηκαν και έκαναν πολύ καλή δουλειά. Και παρόλο που κουράστηκαν ένωσαν πολύ χαρούμενοι που κατάρφταν να ομορφύνουν και πάλι το δάσος τους.

Ένα βράδυ, που η Κυρία Κλοκλό σκεφτόζαν όλα όσα είχαν συμβεί ζις προηζούμενεσ ημέρεσ, σκέφτηκε ότι όλοι είχαν βοηθήσει εθελονζικά χωρίς να περιμένουν ανταλλάγμαζα και αισθάνθηκε μεγάλη χαρά. Ήζαν ευχαριστημένη και είπτε ζον εαυζό ζησ: «Αζίζι να είναι κάποιος εθελονζήσ».

Έπειζα, πήρε ζο αγαπημένο ζησ βιβλίο με ζον Τρεζάλα ζον εθελονζή, ζάπλωσε ζον καναπέ και άρχιζε να ζο διαβάζει. Πολύ ζύνζομα όμως ζην πήρε ο ύπνοσ. Εκείνο ζο βράδυ η κυρία Κλοκλό είδε πολλά ζλυκά όνειρα με εθελονζέσ που βοηθούζαν ζον κόσμο. Και έζσι, έζησε εκείνη καλά και εμείζ καλύτερα.